

Z niwy młodzieżowej

Biłgoraj, dnia 14. XI 1979 r.

Umiłowani w Chrystusie Bracia i Siostry, kochana młodzieży oraz wszyscy Czytelnicy naszego czasopisma „Na Straży”!

Pragnieniem naszym jest przez łamy naszego czasopisma wyrazić słowa wdzięczności naszemu Ojcu Niebieskiemu i Panu Jezusowi Chrystusowi za błogosławieństwa, jakich staliśmy się uczestnikami na uczcie duchowej przeznaczonej szczególnie dla naszej młodzieży, którą mieliśmy przywilej zorganizować przy łasce i pomocy Bożej z inicjatywy Braci i Sióstr ze zboru Pana w Biłgoraju w dniu 14 X 1979 r.

Nasza radość jest tym obfitsza, że opatrność Boża w swej łaskawości już nieraz poprzednio dozwoliła nam korzystać z takich miłych młodzieżowych przystani duchowych. Taką miłą i przyjemną oazą na drodze pielgrzyma było i to młodzieżowe nabożeństwo.

Dość liczne grono naszej chrześcijańskiej młodzieży zaszczyliło nas swoją obecnością. Zrezygnowali z domowego zacisza i rodzinnego ciepła, a przyjechali do Biłgoraja, aby razem z nami słuchać dobrego Słowa Bożego i wystawiać pieśniami, psalmami i modlitwami wielkie imię naszego Ojca Niebieskiego i Pana naszego Jezusa Chrystusa. Treść błogosławieństw tego dnia stanowiły wykłady o tematyce biblijnej, wskazujące młodym ludziom, w jaki sposób mają obierać właściwy kierunek życia, jak postępować w tym burzliwym XX wieku, jak miłować Boga i właściwie Mu służyć. Zacy-

towano słowa naszego Pana z Ew. Mat. 5:1-12. Jak należy żyć, aby należeć do tych „błogosławionych” wspomnianych przez naszego Pana Jezusa?

W programie znalazła się również godzina poświęcona na pieśni, czytanie psalmów i modlitwy młodych serc miłujących Pana.

Do programu zostały również dopuszczone młodsze dzieci, które deklamowały wiersze o szczęściu dzieci Bożych, o trudach pielgrzyma i o wielkiej miłości Boga. Czyż nasz Pan Jezus Chrystus nie powiedział kiedyś: „Nie zabraniajcie dzieciom przychodzić do mnie?”

Była to wspaniała przystań duchowa na naszej drodze życia.

Na twarzach uczestników można było zauważyć radość i zadowolenie. Każde serce zostało rozszerzone błogosławieństwem przemożnej łaski Bożej, a duch uczestników uczy duchowej został wzmocniony wpływem przyjemnej chrześcijańskiej atmosfery.

Uważamy, że sam Bóg przysposobił te serca, napełnił je swoją łaską i błogosławieństwem.

Chwała Panu za wszystko!

Za uczestników konwencji: br. R.R.

Rorata Roman
R-
„Straż”